

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 8C/363/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710214625
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Ocelková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2018:1710214625.19

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v právnej veci žalobcu: N. L. Y., X.: X., Z. XX, zast. JUDr. Peter Arendacký, advokát, so sídlom: Bratislava, Čapkova 2, proti žalovaným: 1./ J. T., X.: X. X, X., zast. Mgr. Oliver Krist, advokát, so sídlom: Kýčerského 7, Bratislava, 2./ Štrkopiesky Hrubá Borša, s.r.o., so sídlom: Hrubá Borša, Majer - Malá Borša, zast. Právne centrum s.r.o., so sídlom: Mýtna 42, Bratislava, IČO: 36 698 873, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva a o sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č.k. 8C/363/2010 - 594 zo dňa 12.07.2018 o výške náhrady trov konania, takto

rozhodol:

Súd uznesenie tunajšieho súdu č. k. 8C/363/2010 - 594 zo dňa 12.07.2018, mení tak, že:

I. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 1/ rade náhradu trov konania vo výške 977,14 Eur, a to na účet právneho zástupcu žalovaného v 1/rade do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 2/ rade náhradu trov konania vo výške 1032,96 Eur, a to na účet právneho zástupcu žalovaného v 2/ rade, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 14.07.2008 sa žalobca domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV. Č. 230, k. ú. Hrubá Borša, vedenom na katastrálnom úrade v Bratislave, Správa katastra Senec, ako parc. č. 169/2, orná pôda o výmere 19.732 m², parc. č. 189/5, orná pôda o výmere 30.847 m², parc. č. 192/2, zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.327 m², parc. č. 193/4, ostatné plochy o výmere 4.344 m², nehnuteľnosti zapísané na LV. č. 338, k. ú. Kostolná pri Dunaji vedenom na katastrálnom úrade v Bratislave, Správa katastra Senec, ako parc. č. 269/2, zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.307 m², parc. č. 270/2, orná pôda o výmere 42.645 m² a parc. č. 371/3, orná pôda o výmere 36.946 m² ako aj nehnuteľnosti zapísané na LV. č. 341, k. ú. Hrubá Borša, vedenom na katastrálnom úrade v Bratislave, Správa katastra Senec, ako parc. č. 189/6, orná pôda o výmere 301.818 m², parc. č. 193/1, ostatné plochy o výmere 30.000 m², parc. č. 193/2, zastavané plochy a nádvoria o výmere 672 m², parc. č. 193/3, orná pôda o výmere 13.486 m², parc. č. 193/5, orná pôda o výmere 1.304 m², parc. č. 193/14, ostatné plochy o výmere 43.000 m² a parc. č. 193/15, orná pôda o výmere 25.690 m², patria do dedičstva po JUDr. Aristidovi Jamnickom nar. 07.12.1910 a zomrelom dňa 25.05.2000 naposledy bytom Hrubá Borša 105.

2. Tunajší súd rozsudkom č.k. 8C/363/2010-414 zo dňa 03.06.2015 žalobu zamietol a v časti výroku o náhrade trov konania si uplatnil rozhodnúť samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudok č.k. 8C/363/2010-414 zo dňa 03.06.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu č.k. 10Co/353/2015-513 zo dňa 19.11.2015,

ktorým odvolací súd napadnutý rozsudok tunajšieho súdu č.k. 8C/363/2010-414 zo dňa 03.06.2015 potvrdil.

3. Tunajší súd uznesením č.k. 8C/363/2010-534 zo dňa 26.07.2016 rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému v 1./ rade trovy konania vo výške 962,71 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného v 1./ rade, do troch dní od právoplatnosti uznesenia a v druhom výroku, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému v 2./ rade trovy konania vo výške 1.042,66 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného v 2./ rade, do troch dní od právoplatnosti predmetného uznesenia.

4. Proti uzneseniu tunajšieho súdu č.k. 8C/363/2010-534 zo dňa 26.07.2016 o výške náhrady trov konania podal žalovaný v 2./ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 15.08.2016 sťažnosť. Proti predmetnému uzneseniu podal žalovaný v 1./ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 15.08.2016 odvolanie. Súd odvolanie žalovaného v 1./ rade posúdil ako sťažnosť; a o týchto rozhodol uznesením č.k. 8C/363/2010-579 zo dňa 24. august 2017, tak že uznesenie č.k. 8C/363/2010 - 534 zo dňa 26.07.2016 v napadnutej časti o výške náhrady trov konania zrušil podľa § 250 CSP.

5. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

6. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 8C/363/2010-594 zo dňa 12.07.2018 vyšší súdny úradník viazaný právnym názorom súdu rozhodol tak, výška náhrady trov konania v zmysle uznesenia tunajšieho súdu č.k. 8C/363/2010-534 zo dňa 26.07.2017 v spojení s uznesením č. k. 8C/363/2010-579 zo dňa 24.08.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.09.2017, predstavuje sumu 11.017,42 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v 1/ rade, a to na účet právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade a vo výroku II. tak, že výška náhrady trov konania v zmysle uznesenia tunajšieho súdu č.k. 8C/363/2010-534 zo dňa 26.07.2017 v spojení s uznesením č. k. 8C/363/2010-579 zo dňa 24.08.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.09.2017, predstavuje sumu 16.240,86 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v 2/ rade, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

7. Podaním doručeným súdu elektronicky dňa 09.08.2018 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť voči uzneseniu č.k. 8C/363/2010-594 zo dňa 12.07.2018, ktorú odôvodnil tým, že súd pri rozhodovaní o výške náhrady trov pochybil, keď priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v zmysle ustálenej judikatúry, v prípade konania o určenie, či veci patria do dedičstva ide o konanie v ktorom sa poplatky vyrubujú podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov (R 109/2000) a rovnaký prístup sa uplatňuje pri výpočte trov právneho zastúpenia: „Predmetom konania v danom prípade je určovací návrh, ktorým sa žalobkyne domáhajú, aby do majetku po poručiteľovi (manželovi a otcovi) boli zahrnuté aktíva z jeho podnikateľskej činnosti, ktoré existovali ku dňu jeho smrti. Ide tu síce o určovací návrh, kde je možné zistiť cenu predmetu poplatkového úkonu, ale nejde o typickú žalobu o určenie vlastníctva, kde by sa súdny poplatok vyruboval z ceny predmetu, ku ktorému sa má vlastníctvo určiť podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov. Rozhodnutie vydané v tomto konaní o určení rozsahu dedičstva má iba deklaratórny charakter a rieši iba predbežnú otázku pre dedičské konanie, v rámci ktorého dôjde aj k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne 1) a poručiteľa (§ 1751 O. s . p .)“. (R 109/2000) Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR jednoznačne vyplýva, že v konaní o určenie dedičstva nedochádza určení vlastníckeho práva, ku ktorému dôjde až v dedičskom konaní. Nemožno preto na náhradu trov konania v spore o určenie dedičstva aplikovať § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.03.2013, č.k. 2Co 342/2012, ktorým odvolací súd v obdobnej veci zrušil výrok Okresného súdu Pezinok, v časti náhrady trov konania a uzavrel, že „v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, ktorého výsledkom nie je nadobudnutie veci do vlastníctva, nemôže byť považované“ za konanie, pri ktorom možno určiť hodnotu predmetu sporu. Žalobca uviedol napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2017, č. k. 4Co/191/2015, ktorým odvolací súd v obdobnej veci opätovne konštatoval, že v prípade žaloby o určenie, že určitý majetok patrí do dedičstva musí súd pri určovaní výšky náhrady trov konania vychádzať z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. V súvislosti s argumentáciou súdu v uznesení zo dňa 24.8.2017, č. k. 8C/363/2010(-579) považuje žalobca za potrebné konštatovať, že súd vychádzal z ničím nepodložená a nevhodnej analógie so závermi Ústavného súdu SR vo veciach žalôb o určenie vlastníctva. Nesprávnosť tejto analógie a záverov súdu prvej inštancie potvrdzuje aj rozhodnutie

samotného Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 574/2013, v ktorom Ústavný súd SR výslovne konštatuje: „ Vychádzajúc z citovaného, ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že meritórnym rozhodnutím o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľoch, okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 74/2010 (v poradí tretím rozsudkom, pozn.) rozhodol o právnom vzťahu poručiteľov k nehnuteľnostiam, čím zároveň došlo k záväznému potvrdeniu postavenia sťažovateľov ako dedičov po poručiteľoch so všetkými právami z toho vyplývajúcimi. Predmetom konania pred okresným súdom však nebolo samotné vlastnícke právo sťažovateľov k tým nehnuteľnostiam, ktoré patria do dedičstva po poručiteľoch, keďže túto otázku bude predmetom následného dedičského konania, ako to aj krajský súd uviedol v napadnutom uznesení. V konečnom dôsledku má teda meritórne rozhodnutie okresného súdu (ide o rozsudok okresného súdu sp. zn. 3 C 74/2010 z 19. novembra 2012, pozn.) v okolnostiach posudzovaného prípadu iba nepriamy materiálny dosah na sťažovateľov. Vo svojej podstate možno právne účinky tohto rozhodnutia okresného súdu v príslušnom konaní charakterizovať ako vyriešenie predbežnej otázky, ktorá je relevantná pre následný priebeh dedičského konania. ... Aplikácia § 11 ods. 1 vyhlášky je preto v danom prípade podľa názoru ústavného súdu odôvodnená ústavne konformným spôsobom (dostatočne a relevantne). Krajský súd v napadnutom rozhodnutí vyjadril právny názor, ktorý nemožno považovať za arbitrárny a ani za zjavne neodôvodnený. Z citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR teda jednoznačne vyplýva, že v prípade žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva je potrebné pri výpočte výšky náhrady trov konania aplikovať ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a nie ust. § 10 uvedenej vyhlášky, ako to v sťažnosťou napadnutom uznesení urobil súd.

8. Podľa § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

9. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

10. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods.1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14. Podľa ustanovenia § 9 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

15. Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak, určuje sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby stanoveným výpočtom v závislosti od tarifnej hodnoty (viď bližšie predmetné ustanovenie vyhlášky)

16. Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

17. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálnom znení, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu,

a) ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo

c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

18. Podľa § 17 vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

19. Súd preskúmal sťažnosť žalobcu doručenu dňa 09.08.2018 a sťažnosťou napadnuté uznesenie č. k. 8C/363/2010-594 zo dňa 12.07.2018 o výške náhrady trov konania a dospel k záveru, že sťažnosť žalobcu je dôvodná. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že tunajší súd v sťažnostnom konaní uznesením č. k. 8C/363/2010-579 zo dňa 24.08.2017 už rozhodol o sťažnosti žalovaných v 1/ a 2/ rade proti uzneseniu č. k. 8C/363/2010-534 zo dňa 26.07.2016 o výške náhrady trov konania tak, že tejto vyhovel a vo vzťahu namietanej výške náhrady, resp. k určeniu tarifnej odmeny uviedol, že túto treba určiť podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Súd vychádzal z obdobného rozhodnutia vo veci určenia, či nehnuteľnosti patria do dedičstva, a to uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.05.2016, č.k. 8Co/215/2016-686. S ohľadom na sťažnosť žalobcu zo dňa 10.08.2018 a najmä na nejednotnosť rozhodovania prvoinštančných a odvolacích súdov a nejednotnú judikatúru v sporoch o určenie či vec (nehnuteľnosť) patrí do dedičstva, súd opätovne preskúmal namietané skutočnosti vo vzťahu k trovám konania a k určeniu tarifnej hodnoty úkonu právnej služby v zmysle vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Súd dospel k záveru, že pri určení základnej sadzby tarifnej hodnoty úkonu právnej služby je potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, nakoľko je potrebné sa v prvom rade vysporiadať so skutočným predmetom konania, t. j. tým, aké účinky má pre účastníkov (resp. strany) meritorne rozhodnutie súdu v tomto konaní (viď nález Ústavného súdu SR 492/2913, nález Ústavného súdu 574/2013-15 z 23.09.2013). S ohľadom na uvedené súd poukazuje na aktuálny nález Ústavného súdu SR z 21. júna 2018, sp. zn. IV. ÚS 187/2018, kde v obdobných sporoch o určenie, že nehnuteľnosti bližšie špecifikované v žalobe sťažovateľa patria do dedičstva po nebohom poručiteľovi konštatuje, že práve vzhľadom na predmet sporu, ktorým bolo určenie, že veci (nehnuteľnosti) patria do dedičstva, nemožno podľa názoru ústavného súdu pri určovaní tarifnej odmeny za poskytnuté právne služby vychádzať z hodnoty veci, ktorá má patriť do dedičstva, keďže predmetný spor nebol sporom o určenie vlastníckeho práva. Výsledok konania o určenie, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, totiž nezakladá priamo vlastnícke právo žalobcu. Rozhodnutie všeobecného súdu o tom, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, je rozhodnutím o otázke vlastníckeho práva poručiteľa, a nie jeho právnych nástupcov. Otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sa v prípade úspešnosti žaloby o určenie, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, riešia až v následnom konaní o dedičstve. Rozhodovanie o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, má tak v danom prípade na sťažovateľa ako žalobcu len nepriamy materiálny dosah. Vo svojej podstate možno právne účinky takéhoto rozhodnutia v príslušnom konaní charakterizovať ako vyriešenie predbežnej otázky, ktorá je relevantná pre následný priebeh dedičského konania (II. U´S 807/2016, m. m. IV. U´S 574/2013). Vychádzajúc z tohto právneho názoru je potom pri rozhodovaní o trovách konania o určenie, že veci patria do dedičstva, namiesto určenie základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, nie podľa § 10 ods. 2 vyhlášky. Vzhľadom na uvedené, súd rozhodol v zmysle § 250 ods. 2 ods. 2 CSP, a sťažnosťou napadnuté uznesenie 5C/120/2008-182 zo dňa 31.07.2018 zmenil tak, že tarifnú odmenu jedného úkonu právnej služby právneho zástupcu predstavuje 1/13 výpočtového základu v roku 2010 vo výške 55,49 Eur; v roku 2011 vo výške 57,00 Eur; v roku 2012 vo výške 58,69 Eur, v roku 2013 vo výške 60,07 Eur, v roku 2015 vo výške 64,53 Eur, v roku 2016 vo výške 66,- Eur a v roku 2017 vo výške 68,- Eur.

Výška náhrady trov konania, ktorá prináleží žalovanému v 1./ rade, tak predstavuje sumu 977,14 Eur, ktorá pozostáva z tarifnej odmeny vo výške 659,09 Eur (za 11 úkonov právnej služby (za 4 úkony poskytnuté v roku 2012 á 58,69 Eur, za 3 úkony v roku 2013 á 60,07 Eur z toho jeden vo výške 1 základnej sadzby, 3 úkony v roku 2015 á 64,53 Eur z toho jeden vo výške 1 základnej sadzby, a 1 úkon v roku 2016 á 66,- Eur v 1 základnej sadzby), navýšené o príslušný režijný paušál 84,70 Eur, náhradu cestovného v zmysle §16 ods. 4 vyhlášky v sume 74,55 Eur a náhradu za stratu času podľa §17 ods. 1 vyhlášky v sume 158,80 Eur.

Výška náhrady trov konania, ktorá prináleží žalovanému v 2./ rade, tak predstavuje sumu 1032,96 Eur, ktorá pozostáva z tarifnej odmeny vo výške 659,09 Eur (za 12 úkonov právnej služby (za 2 úkony poskytnuté v roku 2010 á 55,49 Eur, za 4 úkony v roku 2012 á 58,69 Eur, za 3 úkony v roku 2013 á 60,07 Eur, z toho jeden vo výške 1 základnej sadzby, 3 úkony v roku 2015 á 64,53 Eur z toho jeden vo výške 1 základnej sadzby, a 1 úkon v roku 2016 á 66,- Eur v 1 základnej sadzby), navýšené o príslušný režijný paušál 93,73 Eur, náhradu v zmysle §16 ods. 4 vyhlášky v sume 95,92 Eur a náhradu za stratu času podľa §17 ods. 1 vyhlášky v sume 184,22 Eur. V ostatnom zostáva uznesenie nezmenené.

20. Vo vzťahu k trovám sťažnostného konania súd konštatuje, že bol úspešný žalobca, preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP prináleží nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko si však žalobca tieto neuplatnil súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP)